

RSV (Respiratorni sincicijski virus)

RSV (Respiratorni sincicijski virus) dolazi iz porodice paramiksovirusa. Izuzetno je kontagiozan (zarazan) i uzrokuje širok spektar respiratornih bolesti, od blagih, akutnih bolesti gornjeg dijela dišnog sustava, do teških infekcija respiratornoga trakta: bronhitisa, bronhiolitisa i pneumonije.

Infekcije RSV-om javljaju se najčešće sezonski u periodu od studenog do travnja.

Najčešće zahvaća djecu u prvoj godini života (dojenčad), ali isto tako može se javiti i kod starije djece. Čak 90% djece tijekom prve dvije godine života, najčešće u dobi od drugog do osmog mjeseca života, preboli prvu infekciju RSV-om. Nažalost, preboljenjem infekcije RSV-om ne stječe se trajni imunitet pa su moguće ponovne infekcije tijekom života, ali se obično bolest razvije s nešto blažim simptomima. Veliki rizik od infekcije javlja se kod djece koja pohađaju kolektiv, a češće oboljevaju djeca jasličke dobi.

Virus se prenosi zrakom - kapljičnim putem (kašljanjem i kihanjem) te izravnim kontaktom s inficiranim sekretima (dodirom, poljupcem, prljavom maramicom) ili kontaminiranim predmetima (igračke, površine). Virus preživljava i do nekoliko sati na površinama pa je zbog toga u sprečavanju širenja virusa važno provođenje općih higijenskih mjera (dezinfekcija istih kao i redovito i pravilno pranje ruku te izolacija zaraženih). I osobe s nezamjetnim simptomima bolesti mogu, i ne znajući, prenositi virus.

Što se tiče samih simptoma bolesti oni se kreću u širokom rasponu – od simptoma blage hunjavice do simptoma karakterističnih za upalu donjih dišnih puteva s time da se bolest češće „spušta“ na donje dišne puteve kod djece dojenačke dobi, ali naravno to je moguće i kod starije djece.

Javlja se curenje iz nosa, u početku bistrog sekreta, a kasnije zamućenog. Dolazi do otežanog disanja na nos zbog oteknuća sluznice nosa. Javljaju se kihanje i kašalj kao obrambene reakcije kojima se odstranjuje sluz koja se prekomjerno stvara. Kašalj je obično suh i nadražajan. Zbog prekomjerne sekrecije i oteknuća sluznice javlja se i nemir kod spavanja, djeca se često bude i loše jedu zbog smanjenja osjeta okusa i mirisa.

Kod težeg oblika bolesti uz navedene simptome javljaju se i simptomi upale donjih dišnih puteva - ubrzano i površno disanje, pojačano korištenje tzv. pomoćnih disajnih mišića (uvlačenje međurebranih prostora, trbuha), piskanje (zvižduci u izdisaju) ili hropci u udisaju, nemir, odbijanje hrane i tekućine te cijanoza (plavičasta boja) usana. Povišena tjelesna temperatura može, ali i ne mora biti prisutna.

Liječenje ovisi o težini kliničke slike, odnosno o prisutnosti simptoma bolesti. Najvažnija je redovita i pravilna toaleta nosića, redovna aspiracija nosnog sekreta kao i česte inhalacije. Od neizmjerne važnosti je i optimalan unos tekućine. Zbog prisutnog nemira kod spavanja i konstantnog stvaranja sekreta važno je da se dijete stavi spavati u povišeni položaj zbog lakše drenaže (otjecanja) istog. Kod prisutne povišene tjelesne temperature koriste se sve metode snižavanja, i fizikalne i lijekovima. Kod pojave težeg oblika bolesti, neprestani kašalj, hvatanje daha, ako roditelj primijeti navedene simptome teškog disanja (piskanje, zvižduci, hropci) potrebna je liječnička pomoć i roditelj se odmah mora javiti liječniku.

Ako dijete polazi kolektiv ono se odmah po pojavi prvih simptoma mora isključiti iz njega zbog izrazito agresivnog širenja virusa, a imajući na umu da svako dijete ne reagira isto na uzročnika bolesti (od blagih simptoma kod nekih do teškog oblika bolesti kod drugih).

Zdravstvena voditeljica

Nina Pustić, mag.med.techn.